

Ako zabrániť vzliánaniu vlhkosti do budovy

Vzliánajúca vlhkosť sa na stenách prejavuje vo forme viditeľných máp, vydúvaním a opadávaním omietok, prípadne tiež zatuchnutých zápachom, vlhnutím textílií, výskytom plesní. Typicky sa objavuje v starších domoch, kde došlo k porušeniu izolácie, jej opotrebovaniu alebo tam kvalitná hydroizolácia nebola vôbec urobená.

K prenikaniu vody do muriva dochádza vzliánaním vody spod základov pôsobením kapilárnych síl, ktoré spôsobujú pohyb vody v poréznych materiáloch. V závislosti od zloženia muriva môže voda a v nej obsiahnuté škodlivé soli prenikať murivom do značných výšok.

Vo vode obsiahnuté soli vytvárajú na omietkach typické mapy a solné výkveti. „Proti vzliánajúcej vlhkosti nemá zmysel používať odvlhčovače, pretože tie príčinu vlhkosti neriešia. Nezabránia teda ďalšiemu prenikaniu vody do muriva. Síce dočasne znížia obsah vzdušnej vlhkosti v miestnosti, ale stena zostáva stále vlhká a celý proces sa opakuje stále dookola pričom zároveň dochádza k veľkým spotrebám energie na vykurovanie objektu v hodnote až niekoľko stoviek eur,“ vysvetľuje Martin Jeřábek, obchodný riaditeľ spoločnosti Drymat.cz, ktorá sa špecializuje na sanáciu - vysušovanie a odvlhčovanie muriva. „Jedinou možnosťou, ako zabrániť prieniku vzliánajúcej vlhkosti do budovy, a tým zabrániť postupnej degradácii muriva, je využitie niektorej z priamych sanačných metód s prípadnou kombináciou doplnkových sanačných opatrení,“ dodal Jeřábek.

Pomôžu sanačné metódy

Medzi najznámejšiu priamu sanačnú metódu patrí „podrezávanie muriva“ s vložením hydroizolačného materiálu alebo zarážanie kovových dosiek do muriva. Nevýhodou môže byť možné statické zaťaženie budovy a nutný stavebný zásah. Malo by sa domyslieť tiež odizolovanie vnútorného muriva, podláh, prípadne pivníc.

Menej známou, ale v súčasnej dobe stále viac využívanou priamou sanačnou metódou, je metóda aktívnej elektroosmózy. Je atraktívna hlavne vďaka komplexnosti jej použitia. Umožňuje úspešne izolovať obvodové aj vnútorné murivo, podlahy či pivnice. Nenaruší statiku budovy, jej inštalácia je časovo nenáročná, spravidla bez nutnosti bežnej prevádzky nehnuteľnosti. Zariadenie je trvalo pripojené k elektrickej sieti a pri štandardnom príkone 6 VA je spotreba energie približne 11 eur za rok. Na odvlhčenie muriva musí byť vytvorený uzavretý elektrický okruh. Skladá sa z riadiacej jednotky, elektród a káblového prepojenia. Do vlhkého muriva sa inštalujú kladné elektródy, pod základy záporná elektróda. Všetko je prepojené s riadiacou jednotkou, ktorá transformuje napätie v okruhu a ďalej indukuje elektromagnetické impulzy, ktoré ešte viac podporujú vysušovanie muriva. Kapilárne vzliánanie vody je prerušené a voda je priťahovaná k zápornej elektróde. Po vysušení muriva systém zostáva v nepretržitej prevádzke v režime prevencie, ktorý zabraňuje opätovnému vzliánaniu vody.

Poslednou priamou sanačnou metódou je chemická injekcia, pri ktorej sa vytvoria chemické hydroizolačné clony v murive s tesniacimi alebo vodoodpuďzujúcimi vlastnosťami alebo ich kombináciou. Pred ich aplikáciou musí byť posúdený technický stav muriva, aby umožnil vrtanie do muriva a ich následné infúzne a tlakové napustenie príslušnými prostriedkami. Vrty do muriva sa robia podľa možností stavby z jednej alebo oboch strán konštrukcie. Nevýhodou môžu byť vyššie náklady a kratšia životnosť technológie.